

Kutnohorská krajina byla již od pradávna vyhledávanou oblastí zemědělců pro své příznivé klima a úrodnou půdu. Ve středověku přitahovala hlavně svým nerostným bohatstvím po objevení stříbra v Kutné Hoře a jejím okolí.

I když se oblast Kutnohorska na první pohled zdá monotónní, lze v ní vyčlenit několik menších území, která se od sebe liší charakterem převládajících tvarů povrchu.

Kutnohorskou plošinu dělí Malešovská pahorkatina na severu a západě.

Vidice

První zmínka o obci pochází již ze XIV. století v roce 1303 za vlády Václava II.

Takto obec popisuje Antonín J. Zavadil v publikaci Kutnohorsko slovem i obrazem z r. 1912:

O Vidicích víme, že ve XIV. a XV. století drželi ves zbohatlí měšťaninové Kutnohorští, jak vidno z toho, že r. 1362 dosazovali tu faráře Petra a r. 1405 zemřel tu kněz Benedikt, po jehož smrti nastoupil se souhlasem Konráda Hazy, měšťana z Kutné Hory jako patrona chrámu, kněz Václav z Malešova. Farář z Dobřeneš jej instaloval. Žel, že podrobnějších zpráv o nich nemáme. O smrti Konrádově ničeho známo není. Také není známo, komu statek jeho s připojenými Vidicemi připadl. Až koncem XV. století objevuje se jako držitel Tuchotic, Vidic atd. Bartoš z Prachňan. Když tento r. 1510 zemřel dědili statky jeho synové. Vidice společně s jiným připadly Janovi. Dědictví toto prodal Jan z Prachňan, syn Bartošův, r. 1513 v měsíci listopadu Kunešovi Bohdaneckému z Hodkova za 2500 kop českých grošů.

Zápis Janův o prodeji v listopadu r. 1513 psaný zní:

Já, Jan z Prachňan, prodal jsem své dědictví na zemi, kteréž mi se dostalo k duhu po mém otci, jménem: Vidice, Albrechtice, Tuchotice, Mlejny atd. se vším příslušenstvím panu Kunešovi Bohdaneckému z Hodkova za půl třicáta kop gr.č.; má mi je dáti konečně ve dvou nedělích.

Po roce 1567 bylo v držení Vidic 9 poddaných a podacího práva kostelního i se všemi lesy Adam Hrabáně z Přerubenic a r. 1581 byly Vidice od krále Rudolfa II. synům Voděradského Jindřichovi, Václavovi a Bohuslavovi se statkem Sion zástavou ponechány, napotom Berkům postoupeny.

Po tomto pánu objevují se v Tuchoticích i Vidicích majitelé zboží toho Václav Okrouhlický a Václav Popel z Vesce. Tento připojil Vidice i ostatní část tuchotického zboží k Suchdolu. A když zboží suchdolské přiděleno k panství malešovskému, což se stalo za Jiříka Poděbradského z Hrušova, pána na Dobřeni, připadly tam i Vidice a zůstaly pak spojeny s Malešovem a snášely osudy panství tohoto.

Obec Vidice rozkládá se na okresní silnici miskovickovidické v průměrné výšce 424m n. m. vzdálena jsouc Hory Kutné 9 km. Jméno Vidice odvozují jedni od „Vidíka“ - ten, kdo dobře vidí tolik jako chytrý, druzí od křestního jména „Vít“, pak by se obec měla jmenovati „Vitice“, jak ji lid všeobecně jmenuje. V písemných památkách píše se všude „VIDICE“.

Domy jsou rozestaveny po obou stranách silnice klikaté a odbočné a tvoří nepravidelnou náves, kterou probíhá zmíněná okresní silnice. Většina z nich je nově vystavena a kryta tvrdou krytbou. Jen několik domů jest ještě ze staré doby a ty, jakož i některé stodoly jsou kryty došky.

Vidice mají 42 domy s 231 obyvateli vesměs náboženství katolického. Nejstarší rodiny, které zde žijí přes 200 let, jsou Martinkova, Krtilova, Francova, Jirsova a Sahulkova. Obyvatelstvo žije se výhradně hospodářstvím, chovem dobytka a nádenictvím. Mládež škole odrostlá nabývá vyššího vzdělání na školách měšťanských i rolnických a zůstává pak doma věnujíc se pravidelně vedení otcovského majetku. Menší část jde na řemeslo. Kroj i nábytek ustoupily novodobým požadavkům.

Majetkem obce vidické jest domek, kovárna s dílnou, kolna hasičská na stříkačku, obecní váha; dále má obec 49ha 36 a 17m² polí, luk, lesu a pastvin, z čehož platí K 425,51 přímých daní. Celá obec má výměry 348 ha, za něž odvádí 1724 K 34 h daní.

Kol obce v zahradách u domů pěstuje se hojně ovocné stromové všeho druhu. Jména pozemků, která dle katastru josefínského již svá jména měly, jsou: v Doubravech, na Táboře, u Průhonu, na Stříbře a v Pijavkách.

U Vidic bylo před časem mnoho pastvin a velká lada. Dnes proměněny jsou v luka, kterým se věnuje náležitá pozornost a péče. Taktéž se stalo s půdou vysušených rybníků, které náležejí panství malešovskému. Dosud se tu říká „v rybníkách“.

Dešťů nebývá poslední léta nazbyt, ale mírných, neškodných bouří přichází do roka několik.

Nemoci zvláštních nebo nakažlivých tu dosud nebylo, jen r. 1866 cholera, která obec po válce navštívila, ale bez velikých obětí brzo opět přestala.

Do r. 1810 náležely Vidice školou do Malešova. Téhož roku povolena soukromá škola Tuchoticům a Vidice se k ní přiškolily a náleží sem až dosud. Při prohlášení školy tuchotické za veřejnou snažily se Vidice dosíci školy samostatné při svém filiálním chrámu Páně, leč marně.

Vidice náležejí školou do Tuchotic, farou do Košic, poštou do Miskovic, četnickou stanicí do Suchdola, obvodem zdravotním do Malešova, kamž s Rozkoší 09 K 50 h ročně přispívají. Nejbližší stanice telefonní i železniční jest Malešov na místní dráze Hora Kutná-Zruč.

Gotický jednolodní obdélníkový kostel sv. Mikuláše ve Vidicích
se západní věží, ohradní zdí s brankou, novorománsky upravený v r. 1853. Hranolová zvonice
je z počátku 18. století.

Pohled na kostel sv. Mikuláše přes rybník

Výňatky popisu kostela z publikace Antonína J. Zavadila „Kutnohorsko slovem i obrazem“
z r. 1912:

Vidice jsou osadou prastarou, čemuž nasvědčuje chrám vidický, který byl již ve XIV. století farním.

Na návsi jest rybníček a u toho stojí na vyvýšeném místě filiální kostel sv. Mikuláše, kterého po boku staletá 32 m vysoká lípa chrání, jako věrná družka všech živelních pohrom.

Vidický filiální kostelík sv. Mikuláši, biskupu, zasvěcený jest původu starého; ale stavbou či přestavbou jest novější. Byl již ve XIV. stol. farním, neboť již r. 1362 měl vlastního plebána. Toho roku zemřel tu kněz a místo něj dosazen Apolinář, kněz z Prahy, od Petra měšťana kutnohorského.

Papežského desátku platil plebán vidický r. 1367 pouze 9 grošů; bylo tedy obročí jeho chudé. Ve válkách husitských fara zašla a kostel vidický jest od té doby přifařen k Bykání 7 km vzdálené.

Úhledný kostelík vidický na vyvýšeném místě uprostřed vsi stojící jest, jak již jinde řečeno, staršího původu, ale stavby novější, což souditi lze dle nápisu na stěně presbytáře. Tento kostel jest založený r. 1383 a nově přestavěný r. 1853. Rok 1383 nemá doložení a proto postrádá historické věrohodnosti, jelikož, jak ve statí o fáře uvedeno, byl chrám tento ve XIV. století farním, jsa již r. 1362 vlastním plebánem opatřen. Celý chrám jest slohu copového, presbytář žebrovitě goticky sklenutá a v obdélníkové lodi strop rákosový. Hlavní oltář, ceny malé, má obraz sv. Mikuláše od známého malíře z Kutné Hory.

V malé prostora za oltářem chová se ve staré truhle kostelní nádobi. Zámek od této truhly darován byl r. 1895 arch. museu „Vocel“ v Hoře Kutné.

Kolem kostelíka vidického rozkládá se hřbitov, na němž není žádných památných předmětů. V severozápadním rohu jeho stojí o samotě zcela jednoduchá kamenná zvonice, v níž zavěšeny jsou dva zvony. Menší jest hladký a má kolem koruny nápis velkou kursivou –

ANNO DOMINI MCCCCLXXXIX HAEC CAMPANA FUSA EST AD HONOREM DEI PER MAGISTRUM ANDREAM PACZEK (PTÁČEK).

Lépe však si všimněme zvonu většího. Průměr jeho obnáší 85, výška 65 cm a váží 17 centnýřů. Zvon tento vyniká svým překrásným hlasem a po stránce umělecké jest převzácnou památkou staročeského umění.

Na straně jižní spatřujeme reliéf sv. Mikuláše v nejvyšší části zvonu a pod reliéfem tímto – reliéf sv. Martina, žebráka na zemi sedícího, znak s orlicí a korunovaným písmenem R a znak Tomáše Konváře z Hory Kutné.

Z kúru jdou schody na věž s kostelem spojenou v jehlanec končící. Visí tu poledník s nápisem: „Lit jest od Jos. Diepolta v Praze 1875“.

Zvláštní vzácnost tohoto vidického zvonu jest polychromie, kterouž nesou veškeré záhyby šatů i jednotlivých částí znaků, ba i hřeby na rukou a na nohou Krista Pána.

Tato polychromie a zlatožlutý nápis o kostelnících vidických, jakož i bohaté umělecké okrasné provedení činí zvon vidický vzácností a zvon ten jest svědkem, kterak dílo zvonařské pěstované rukou i hlavou českého dělníka dosáhlo takového stupně dokonalosti, že nazvati možno výtvor ten pravou perlou české práce.

Nejstarší historii obcí opustíme a obrátíme svou pozornost na události a zajímavosti, které přinesla další léta.

Jen několika řádky se ještě vrátíme a nahlédneme do obecní kroniky, v níž je zapsáno, že v minulosti k obci Vidice náležela také

osada Rozkoš ,

kteřá však dne 28.3.1918 požádala o oddělení. Bylo jí vyhověno.

Přesný původ této obce, která se nachází kousek od Miletína východním směrem, není zatím znám. Vyslovuje se domněnka, že zde kolem roku 1467 byl poplužní dvůr patřící malešovskému panství.

/Poplužní dvůr -latinsky praedium, německy Meierhof - je historické označení pro panský (neboli vrchnostenský) dvůr, ke kterému náležela dominikální půda. Český název pochází od označení staré měrné jednotky popluží, kterým se také někdy zjednodušeně nazýval dvůr sám. Součástí poplužního dvora byly hospodářské budovy a tzv. kmetci (neboli selské) grunty (dvory) s rustikálními (selskými) pozemky. Vlastní personál v čele s šafářem byl na poplužním dvoru minimální, neboť část práce zastali poddaní v rámci svých robotních povinností a námezdní pracovníci. Také dobytek se často v poplužních dvorech až do zrušení roboty v roce 1848 nechoval, neboť držitel poddanského gruntu měl povinnost robotovat jistý počet dní buď sám nebo s vlastním potahem. Změny v hospodaření na poplužních dvorech přinesl rok 1848 s definitivním zrušením roboty. Dvory již nebyly spravovány v rámci jednotlivých panství, ale staly se klasickými statky. Termín poplužní dvůr se nicméně udržel až do poloviny 20. století a označoval jakýkoliv dvůr (statek) v pronájmu¹./

V této době je vlastnil Jiřík z Hustířan, který měl za manželku Kateřinu, dceru Kuneše (Rozkoše) z Dubé. Svůj název mohla obec získat po rodovém jméně této paní, ale také po zdravé, rozkošné krajině.

Z dřívější doby tu máme pojmenování druhé, Kocanda. Původ může být od německého „Gott sei dank“ (Bohu díky). To vyřezal neznámý důstojník asi za třicetileté války do krovu zdejší zájezdny hospody s letopočtem 1640, jako poděkování za záchranu života. Tento krov tu byl až do přestavby v r. 1927. Pocestní se zastavovali „na Kocandě“. Název může také

¹ Wikipedie

pocházet od kotců pro prodej zvířat a dalšího zboží před výročním trhem. Jisté je používání obou pojmenování, dokládají to zápisy v matrikách Solopysky a Bykáně – nejstarší zápis je z roku 1703.

J. A. Zavadil ve své publikaci Kutnohorsko slovem a obrazem v roce 1912 uvádí, že obecní jmění skládá se z pozemků ve výměře 3 ha, 55 a a 30 m², z nichž platí se 19 K 60 h přímé daně. Celá obec má výměry 107 ha, 15 a a 93 m² a platí 525 K daní.

V Rozkoši je 20 domů, v nichž žije 90 obyvatelů, kteří se živí rolnictvím a nádenictvím. Domy stojí po obou stranách silnice, dílem v zahradách, dílem bez zahrad. Ovocnému stromoví se zde valně nedaří, jest podnebí proň drobet drsné, poněvadž průměrná výška okolí přesahuje 450 m n.m. Jihovýchodně od obce jsou pastviny a v těch pramení potůček „Švadlenka roztěžská“ a severně od obce v lese dobřeňském pramení jiný potůček a ten nese vodu k Dobřeni. Mezi Rozkoší a Solopysky leží nejvyšší kopec „Vrchá“ - 461 m n.m.

Rozkoš náleží školou a farou do Košic, poštou do Jindic, četnickou stanicí do Suchdola, zdravotním obvodem do Malešova, kam společně s Vidicemi 59 K 50 h přispívá, telegrafní stanice jsou Uhlířské Janovice, nejbližší zastávka železniční jsou Hatě a nádraží Uhlířské Janovice na místní dráze Kolín – Čerčany.

V současnosti obec náleží správou k Obecnímu úřadu v Onomyšli.

Přehled jmen úřadujících starostů v obci Vidice:

<i>Sahulka Čeněk</i>	<i>od 1892 do 20. 2.1897, kdy pro nemoc odstoupil</i>
<i>Svoboda Matěj</i>	<i>od 20. 2.1897 do 24. 2.1898, odstoupil</i>
<i>Kmoch Jan</i>	<i>od 12. 3.1898 do 14. 3.1901</i>
<i>Kůžel Čeněk</i>	<i>od 14. 3.1901 do 20. 3.1904</i>
<i>Kmoch Jan</i>	<i>od 20. 3.1904 do 19. 3.1910</i>
<i>Kosina Jan</i>	<i>od 17. 4.1910 do 27. 2.1913</i>
<i>Mojžíš František</i>	<i>od 6. 4.1913 do 18. 5.1919</i>
<i>Jangl Alois</i>	<i>od 27. 7.1919 do 14. 9.1923</i>
<i>Jirsa Karel</i>	<i>od 6.10.1923 do 10.10.1938</i>
<i>Petrle Josef</i>	<i>od 10.10.1938 do r. 1945</i>

Po roce 1945 byl změněn název starosta na předseda MNV (místní národní výbor)

<i>Šibrava František</i>	<i>od roku 1945</i>	
<i>Krtil Josef</i>		<i>do roku 1966</i>
<i>Pružina Jaroslav</i>		<i>do roku 1986</i>
<i>Procházková Alena</i>	<i>od 1. 7.1986 do 1.12.1990</i>	
<i>Jirsa Jiří</i>	<i>od 1.12.1990 do 1.12.1994</i>	<i>změna názvu funkce – již ne předseda MNV, ale opět starosta obce</i>
<i>Sahulka Zdeněk</i>	<i>od 1.12.1994 dosud</i>	

I. světová válka

se dotkla všech států Evropy a oběti přinesla i obec Vidice.
Na návsi stojí památník padlých, kde je uvedeno:

Památce padlým vojínům 1914 ve světové válce 1918

Věnuje vzdělávací kroužek za součinnosti zdejšího občanstva

Bud' čest vaší památce

J. Linhart padl v roce 1918 stár 35 let

F. Civín padl v roce 1916 stár 22 let

V. Novák padl v roce 1915 stár 22 let

J. Vlasák padl v roce 1918 stár 46 let

A. Pospíšil padl v roce 1915 stár 22 let

A. Luksa padl v roce 1917 stár 20 let

J. Ládra padl v roce 1918 stár 32 let

F. Krtil padl v roce 1916 stár 21 let

A. Semerád padl v roce 1916 stár 37 let

F. Linhart padl v roce 1916 stár 34 let

E. Martínek padl v roce 1915 stár 25 let

A. Petrle padl v roce 1918 stár 25 let

B. Sahulka padl v roce 1915 stár 29 let

Záznamy o Vidicích, Tuchoticích a Karlova z období před a v době obou světových válek se nedochovaly. Můžeme však nahlédnout do zápisů pana Josefa Folprechta, kronikáře obce Roztěž, který nám ve svých záznamech zanechal dobový pohled a názory na události a dovolí nám přiblížit si je i pro tyto obce.

Po únoru 1948, v průběhu padesátých let, došlo k zásadním změnám v hospodaření, zaniká soukromé hospodaření, dochází ke kolektivizaci a zakládání Jednotných zemědělských družstev.

Jak probíhalo zakládání družstva v naší obci?

12.9.1952. do nově založeného družstva Vidice vstoupili všichni drobní a střední rolníci najednou. Družstvo začínalo hospodařit jako JZD III. Typu. V lednu následujícího roku byl dobytek prozatím ustájen v jednotlivých hospodářstvích, malý dobytek ve zbývajících stájích. V obci bylo 13 párů koní, s nimiž se prováděly veškeré práce.

Během roku 1954 byly rozorány meze a ve Vidicích se utvořilo středisko strojní traktorové stanice.

Hospodaření družstva mělo celkově vzestupnou tendenci. Kromě drobných adaptací byl postaven kravín pro 96 kusů dojnic. Se stavbou se začalo v r. 1956. Postupně družstvo získalo traktory a tím ubývalo koní.

V **šedesátých letech** bylo připravováno sloučení jednotlivě hospodařících zemědělských družstev Vidice, Tuchotice-Karlov a Roztěž. Toto slučování bylo přijímáno s rozpaky, ne všichni souhlasili se spojením do většího celku. Družstevníci, kterým se již poměrně dobře vedlo, měli obavy, aby jeden na druhého nedopláceli, aby byla dobrá pracovní morálka a tím i příznivé finanční výsledky. Uskutečnilo se několik přípravných schůzí až došlo ke sjednocení názorů na organizaci a vedení družstva, sídlo sloučeného celku, úpravu honů i rozmístění dobytka. Dne 9.6.1960 bylo sloučení JZD Vidice ustaveno. Obavy družstevníků se nenaplnily, JZD Vidice si vedlo dobře. Ve Vidicích byl vybudován polní mlat, kanceláře s bytovkou, porodna prasnic, sklad brambor, čerpací stanice PHM a váha. V Roztěži odchovna mladého skotu pro 140 kusů. V katastru byly pěstovány některé speciální plodiny jako kmín, zelí a rané brambory. Velkou pozornost věnovalo vidické družstvo odvodňování polí. JZD Vidice zavedlo jako první v okrese výnosné záhumenky, aby se zlepšil vztah družstevníků k práci v JZD.

Dále je již popis života všech obcí sloučené obce Vidice

Sedmdesátá a osmdesátá léta se vyznačují mnoha aktivitami. V obcích byla provedena rekonstrukce místní komunikace a vybudovány autobusové čekárny.

V roce 1972 byl ve Vidicích založen Český svaz žen, který pořádal velmi zdařilé akce, např. vítání občánků, které probíhalo v důstojných prostorách roztěžského zámku. V té době zámek vlastnil Český svaz novinářů a těmto akcím vycházel vstříc. Dále Český svaz žen pořádal poznávací zájezdy pro děti, mikulášské besídky pro děti, oslavy Mezinárodního dne žen a maškarní plesy. Rovněž byl aktivní při zlepšování vzhledu obce.

V lednu r. 1974 došlo k další významné události, a to vytvoření ekonomického celku družstev Rudý říjen Miskovice, Družba Suchdol a Vidice, pod názvem JZD Družba Suchdol. O rok později byla do družstva převzata i část Státního statku Kutná Hora – farma Přitoky. Začlenění družstva Vidice do JZD Družba Suchdol se u obyvatel obcí nesetkalo s velkým porozuměním. Toto řešení jistě přineslo mnoho dobrého – byly vybudovány nové družstevní byty, podpořilo růst mezd a další sociální výhody, novou mechanizaci a tím usnadnění práce, ale také bylo příčinou postupného chátrání hospodářských budov, které již neměly využití. Také byla rozorána řada polních cest, které obce spojovaly.

15. 9. 1974 Jednotné zemědělské družstvo Družba Suchdol obdrželo na celostátních dožínkách v Praze za dosahované výsledky Řád práce. Dosažené výsledky za uplynulých 25 let od založení prvních družstev jsou ukazatelem, že myšlenka kolektivizace byla správná. Zemědělci se naučili společně pracovat i rozhodovat.

Další rozvoj družstva výrazně ovlivňovala investiční výstavba. V roce 1976 byla uvedena do provozu sušička objemné píce BS-18, byly vybudovány nové družstevní byty, v roce 1982 – 1983 byl uveden do provozu velkokapacitní kravín pro 800 ks dojnic a v roce 1984 silo pro 9000 tun obilí.

Stoupala i průměrná měsíční odměna členů družstva, rozšiřovaly se další sociální výhody – závodní stravování pro členy, družstvo mohlo svým členům poskytovat půjčky na bydlení a zařízení bytů, zajišťovalo domácí a zahraniční rekreace, lázeňskou léčbu, pro děti členů letní tábory, bylo pečováno o zvyšování kvalifikace svých členů. Díky těmto kvalitám se dařilo získávat každý rok průměrně šest žáků základních škol pro zemědělské učební obory.

V roce 1985, z obavy, že v nadcházejících volbách bude málo lidí ochotných kandidovat na poslance do MNV, se uvažovalo o tom, že dojde ke sloučení obce Vidice s MNV Malešov nebo MNV Suchdol. Občané se však na veřejných schůzích takovému řešení bouřlivě bránili. Nakonec bylo rozhodnuto, že k žádné změně nedojde. Obavy byly zbytečné, potřebný počet 17 poslanců se podařilo lehce zajistit. Volby v r. 1986 proběhly bez problémů. Zejména z počátku tohoto volebního období byla velmi dobrá aktivita nejen poslanců, ale i občanů a některých organizací.

Bylo provedeno odbahnění, vyzdění hráze a zhotovení zábradlí u rybníčku v Roztěži, který zároveň slouží jako požární nádrž.

Svaz rybářů organizoval opravu poškozené hráze a opravu výpustě z rybníka v Tuchoticích, který rovněž slouží na požární nádrž.

Po mnoha letech sporů se odbahnění dočkal i rybníček na Karlově.

V Tuchoticích, v budově bývalé školy byla opravena střecha a provedena dlouho plánovaná výměna oken a dveří.

Byly provedeny kontrolní odběry vzorků vody ve všech veřejných studních a studny byly vyčištěny.

Ve Vidicích byla opravena hřbitovní zeď.

Ve Vidicích a na Karlově byla provedena výměna osvětlovacích těles na veřejném osvětlení byla namontována úspornější sodíková tělesa.

V Nové Lhotě a ve Vidicích byla provedena rekonstrukce místní komunikace.

Byly vybudovány dvě nové autobusové čekárny, a to na Karlově a na křižovatce k Tuchoticím.

Během roku **1990** proběhlo jedno důležité jednání, týkající se žádosti vodohospodářů o zřízení skládky kalů z čistírny odpadních vod v Kutné Hoře v lokalitě lomu Vidice. Této žádosti byl vysloven předběžný nesouhlas. Jedná se o bývalý lom, který je trvale zavodněn spodními prameny a je to také jediný remíz v blízkosti Vidic. V roce 1991 byla zpracována studie Geoindustrií Praha s výsledkem, že tak rozsáhlá deponace odpadů v povodí vodárenské nádrže by se mohla stát nežádoucím prvkem při udržování celkové koncepce ochrany nádrže. Následně byl vysloven nesouhlas s navrhovaným projektem.

Devadesátá léta jsou plná událostí a změn, které se dotkly veřejného života i každého občana.

V Roztěži ukončila svou činnost Jednota Čáslav v provozovně pohostinství v Lázních. Provozovna byla navráćena původnímu majiteli panu Šancovi. Pohostinství u pana Šance patří mezi oblíbená místa, kde se konají diskotéky, tradiční Hasičský ples, Společenský ples pořádaný kuželkářským sdružením.

Pomalu se začíná rozvíjet drobné soukromé podnikání i v ostatních obcích.

Také došlo ke změně autobusového spojení. V rámci úspor byly zrušeny nedělní spoje Čestín-Kutná Hora a zpět, Sázava – Kutná Hora. Aby byla zachována možnost návštěv v nemocnici byl schválen návrh, aby spoj Čestín – Kutná Hora byl zachován a placen obcemi, kterými linka projíždí. Zároveň byla pozměněna trasa spoje tak, aby bylo umožněno cestovat i občanům z Roztěže. Trasa vede přes Vidice, Karlov, Tuchotice, Novou Lhotu a Bylany.

Jaro a počátek léta roku **1992** sužovalo obce velké sucho, zejména obyvatelé Karlova nedostatkem vody ve studních.

V té době došlo na Kutnohorsku k řadě požárů zemědělských objektů, budov a v červnu dokonce požár lesa u Dobřeně. Díky rychlému zásahu vidických hasičů se oheň podařilo uhasit. Navíc k večeru začalo pršet a poměrně silný déšť napomohl uhasit zbývající ohniska požáru, který i tak nadělal velké škody.

V tomto roce byla opravena střecha vidického kostela. Bylo nutné vyměnit některé střešní tašky. Také byl opraven můstek v Roztěži na cestě od Lázní k přehradě, došlo k vydrolení malty a vypadávání kamenů.

V roce **1993** byl podán návrh na uzavření skládky ve Vidicích „v lomech“, protože skladování by muselo být regulováno a musel by být proveden hydrologický průzkum. Provoz by byl možný jen za předpokladu, že pod skládkou je nepropustné podloží. Bylo proto provedena rekultivace skládky a umístěny tabule se zákazem skládky. Pro likvidaci odpadků budou zajištěny popelnice nebo kontejnery.

V dubnu došlo ke zrušení autobusových linek ve večerních hodinách (ve 20 hodin ke Kutné Hoře a ve 22.30 hodin od Kutné Hory). V rámci okresu bylo zrušeno 90 spojů. Také došlo k 10 % zvýšení jízdného.

V roce **1994** byla uzavřena smlouva na 5 let mezi Obecním úřadem a Rybářským svazem Malešov o bezplatném pronájmu rybníku ve Vidicích „na obci“ a rybníku v Tuchoticích. Svaz rybářů bezplatně prováděl údržbu a OÚ hradil dopravu potřebného materiálu.

Po zjištění průsaku hráze rybníka v Tuchoticích se obyvatelé přičinili o jeho opravu.

Rok **1995**, přinesl mimo jiné i povyražení pro děti a dospělé při rybaření ve vidickém rybníku. Byly vystaveny povolenky s roční platností – pro děti 10,- Kč a pro dospělé 50,- Kč.

Lesní závod Kácov předal obci lesní pozemky. Les se nachází mezi Vidicemi a Albrechticemi, blíž k Albrechticím - v Želichách a jsou v něm převážně listnaté stromy. Les bylo zapotřebí vyčistit a osázet.

Ve všech obcích proběhly povinné preventivní prohlídky kotlen a půd. Prohlídkami byli pověřeni členové hasičského sboru.

Rok **1996** přinesl mimo jiné změnu v odvozu odpadků, kdy se zrušil známkový systém a obyvatelům budou odprodány plastové popelnice. Odpad bude odvážen jedenkrát za čtrnáct dní.

V roce **1997** byla započata realizace kanalizace ve Vidicích a generální oprava zvonice kostela. V tomto roce bylo rozhodnuto o plánu vybudovat vodovod pro pitnou vodu na Karlově ze studny u Urbanových vrbiček, jejíž vlastníkem je ZOD Suchdol.

Ve Vidicích, v bývalé hospodě, u manželů Divišových, se v listopadu konal kulturní program, ve kterém vystupovali pan Karel Štědrý (otec paní Terezy Divišové), pan Brzobohatý a pan Chytil.

Tak jako každoročně se konala vánoční besídka pro děti. Dětem se program a nadílka velmi líbily.

V Roztěži byla instalována nová autobusová čekárna.

Také byly vyčištěny cesty z Vidic do Roztěže.

V červnu započal odvoz odpadků v plastových popelnicích.

Mysliveckému sdružení byla odprodána tzv. Brantova kolna stodola, Vidice čp. 67.

Obecní úřad zaslal peněžní částku na pomoc zatopeným obcím na Moravě, kde lidé přišli nejen o střechu nad hlavou, ale někteří i o své životy.

Rok **1998** přinesl nabídku ZOD Obecnímu úřadu ve Vidicích k odkoupení obytného domu č. 21. Dále došlo se záměrem zřízení sídla Obecního úřadu k odkoupení zemědělské usedlosti – Kuželova statku čp. 6. Ohledně odkoupení přístřešku s pozemkem na dvoře tohoto

objektu proběhlo jednání se ZOD Suchdol, jehož výsledkem bylo dojednání směny pozemku za cestu pod polním mlatem.

Tento rok se Dětský den se s úspěchem uskutečnil ve Vidicích v bývalé hospodě, u manželů Divišových.

Ve Vidicích bylo provedeno odbahnění rybníka. U tuchotického rybníka bylo zajištěno, aby voda vtékala do obou rybníků.

V závěru tohoto roku také proběhly senátní a komunální volby.

Rok **1999** přinesl obcím významné ekologické opatření, týkající se zajištění svozu nebezpečného odpadu (vyřazené elektrospotřebiče, elektronika apod.). Byl proveden v Tuchoticích, na Karlově a v Roztěži a dále bude probíhat pravidelně po určitém období.

Vznik a činnost ZOD PIAS Suchdol:

Zemědělství České republiky je v současné době v krizi. Krize se projevuje nejen v prvovýrobě, ale i ve zpracování a obchodu, zvláště pak zahraničním. Dochází k poklesu vývozu agrární produkce, k poklesu domácí spotřeby potravin a také pro velký nárůst dovozu dotovaných potravin a hlavně z důvodu nízké ochrany našeho trhu. Je to komplexní ukazatel chyb zemědělské politiky od roku 1992.

Situace je o to složitější, že přišla v roce, kdy většina nástupnických družstev se musí vyrovnat s důsledky zákona o vypořádání majetkových podílů nečlenů.

Členská schůze dne 17.7.1998 rozhodla s účinností k 1.9.1999 vložit část majetku družstva do akciové společnosti PIAS Suchdol a převést tam zemědělské podnikání. V družstvu zůstalo asi 20 % majetku v movitých a nemovitých věcech a zbytek tvoří akcie PIAS – Suchdol, a.s. a UNIKOM Kutná Hora, a.s.

Hospodářský výsledek družstva pro nízké realizační ceny v roce 1999 nebyl dobrý a v důsledku toho byly snižovány materiálové náklady, na minimum se snížily investice a výrazně se také snížila zaměstnanost. Snížila se o 20 %. U externích výdajů došlo k nárůstu, např. u nafty průměrná cena z 12,73 Kč od roku 1998 do konce roku 1999 vyrostla na 17,80 Kč. Tržby za výrobky a zvířata v cenách roku 1998 proti roku 1999 vykazují, že v roce 1999 byl pokles tržeb o 12 332 000,- Kč.

Dále k životu obce:

25.9.1999 proběhla významná událost. Na zámku v Roztěži se uskutečnilo setkání absolventů Základní školy v Tuchoticích.

K 31.12.1999 Vidice a její přidružené obce obývalo 226 lidí.

V roce **2000** obecní zastupitelstvo zamýšlí vybudovat tenisový kurt, resp. sportovní areál ve Vidicích a přestavbu bývalé školy v Tuchoticích na 6 bytových jednotek. Na škole v Tuchoticích byla předně opravena střešní krytina.

Bylo zadáno vypracování územního plánu obce Vidice.

Obec Tuchotice, resp. její příjezdové komunikace byly vybaveny novými dopravními značkami a cedulemi s názvem obce.

Od 1.1.2000 byly obce Vidice, Tuchotice a Karlov převedeny pod poštu Kutná Hora se směrovacím číslem 284 01.

V souvislosti s reformou veřejné správy byla obec Vidice zařazena pod obec 3. typu (obec III. stupně/týpu se stala mezičlánkem přenesené působnosti státní správy mezi krajskými úřady a obecními úřady. Obecní úřady obcí s rozšířenou působností mají oproti ostatním obecním úřadům některé oblasti působnosti navíc, a to nejen pro svůj vlastní, základní správní obvod, ale zpravidla i pro další obce v okolí).

Tento rok byl klimaticky extrémní především vysokými teplotami a nedostatkem vláhy, zejména v počátku vegetačního období. Není bez zajímavosti, že to byl nejteplejší rok za posledních 225 let. Nedostatek srážek se projevil zejména v rostlinné výrobě. Byl to obtížný rok i pro produkci masa pro velký pokles cen v roce 1999. Na druhé straně došlo k obrovskému nárůstu cen energií, především nafty. To vše se promítlo i do poklesu zaměstnanosti v zemědělství, kdy se propouštělo nejen z důvodů zvyšování produktivity práce, ale i pro pokles produkce. Přesto zemědělci hodnotí rok 2000 jako příslib obratu ve vývoji ekonomiky. Rok 2000 byl hodnocen kladně i proto, že se ministerstvo zemědělství zasloužilo o prosazení změn v zemědělství v souladu se společnou politikou Evropské unie. Tento přístup pomohl řešit neúrodu poprvé za poslední léta mimořádnou finanční podporou a většími dotacemi. V tomto roce poprvé celý rok veškerá zemědělská výroba probíhala ve dvou dceřiných společnostech. Společnost PIAS Suchdol, a.s. se základní zemědělskou výrobou na 3 609 ha zemědělské půdy a společnost SADY s.r.o. Červené Pečky, která hospodařila na 57 ha sadů. Tím si Zemědělské obchodní družstvo Suchdol vytvořilo předpoklady vlastnický garantovat zemědělské podnikání na úrovni a na druhé straně si ponechalo v družstvu dostatek majetku na postupné vypořádání transformačních závazků na 10 let, 30% v penězích a zemědělských výrobcích a zbytek v cenných papírech – akciích. Hospodářský výsledek Zemědělského obchodního družstva za rok 2000 skončil ziskem.

V roce 2000 se v obcích nenarodilo žádné dítě.

V roce **2001** byly známy výsledky sčítání lidu, domů a bytů k 1.3. K tomuto datu má obec 214 obyvatel, z toho 108 mužů a 106 žen, 143 domů, z nichž 80 je obydleno trvale a 63 neobydleno.

Během roku **2002** byly dokončeny poslední úpravy okolí Obecního úřadu ve Vidicích čp. 6 – oplocení s podezdívkou k uzavření dvora a zahrady, vyvedení vody ze studny ve dvore Obecního úřadu před jeho vrata pro potřeby zalévání hřbitova, vybudování plata ze zámkové dlažby pod kontejnery na sklo a plasty před Obecním úřadem. Také bylo dokončeno vybudování tenisového kurtu a volejbalového hřiště v zahradě Obecního úřadu.

V květnu byla provedena oprava kapličky nacházející se v horní části Roztěže, a výsadba jeřábů na okraj cesty z Roztěže do Červinek.

Obecní úřad vyhověl žádosti Vikariátu Kolín o příspěvek ve výši 200 000,- Kč na opravu kostela.

22.9. se opět konalo setkání absolventů Základní školy Tuchotice na zámku Roztěž.

A jak se daří zemědělcům v tomto roce?

Koncepce zemědělství ve směru přizpůsobení se politice Evropské unie, řada opatření k ochraně vnitřního trhu a zvýšená podpora dotacemi pomohla k nápravě českého zemědělství. Výrazně se to projevilo i v oddlužování soukromých zemědělců a nabyvatelů státního majetku k zemědělskému podnikání.

Zemědělci museli překonávat důsledky výrazného poklesu odbytu a cen zemědělských výrobků a také extrémních výkyvů počasí. Nepříznivý dopad měla i mediální kampaň související s výskytem BSE, neboli nemocí šílených krav. Nejpravděpodobnějším zdrojem zůstává přenos z dovážených masokostních mouček a krmných přísad obsahujících kafilerní tuk. Testy na BSE byly provedeny u 40 tisíc zvířat. Kvůli nákaze bylo zlikvidováno celkem 134 kusů hovězího dobytka.

Ve dnech 1. a 2.11.2002 se konaly volby do obecního zastupitelstva. Při každých volbách jsou v obci vždy 3 okrskové komise – ve Vidicích, Tuchoticích a v Roztěži. Všichni zvolení členové stvrdí svým podpisem slib, který zní: „Slibuji na svou čest a svědomí, že svoji funkci budu vykonávat svědomitě a v zájmu obce a jejích občanů a řídit se Ústavou a zákony České republiky“.

Stejně jako v roce 2000 se ani v tomto roce nenarodilo žádné dítě.

24.1.2003 přijala gratulace ke svým 91. narozeninám nejstarší obyvatelka obce Vidic, paní Blažena Vlasáková. Oslavenkyně nevidí důvod přestěhovat se ke svým dětem, je neobyčejně pohyblivá, z velké části sama zvládá péči o domácnost, drůbež a králíky.

„Čarodějnice“ se 30.4. již podruhé konaly na kopci Vysoká.

Ve Vidicích uspořádali pálení čarodějnic hasiči. Sešlo se tu hodně dětí i dospělých. Zpočátku ohrozilo pálení čarodějnic deštivé počasí, ale později déšť ustal a všichni si tuto slavnost užili.

² /Pálení čarodějnic patří k doposud velmi živým zvykům. Filipojakubská noc z 30.dubna na 1.května bývala jednou z magických nocí, kdy prý měly zlé síly větší moc než jindy. O půlnoci před sv. Filipem a Jakubem (tito apoštolové byli učedníky Ježíše Krista, Filip byl ukamenován na kříži a Jakuba shodili z hradeb, jelikož nechtěl prohlásit Krista za podvodníka), kdy měly zlé síly moc škodit lidem, se daly nalézt četné poklady. Aby se hledající před silami bránil, musel mít při sobě květ z kapradí, svěcenou křidu a další předměty.

Lidé věřili, že v povětrí poletuje spousta čarodějnic, které se slétají na sabat. Čarodějnice se před sabatem natíraly kouzelnými mastmi, s jejichž pomocí pak mohly na košťatech létat. Taková košťata prý bývala zhotovena z jasanového dřeva, vrbových a březových proutků. Při reji byla volena královna sabatu, která potom vládla hostině a tanci - "čarodějnickému kolu" - to se tančilo pozpátku. Jídla vypadala sice lákavě, ale byla bez chuti a nezahnala hlad. Nesměl chybět ani kotel plný žab a hadů stejně jako nádoby s jedy. Čarodějnice se tu, jak lidé kdysi věřili, s oblibou proměňovaly ve vlky, psy a jiná zvířata a vyprávěly si, co všechno zlého se jim od posledního setkání podařilo lidem natropit.

Víra v nečisté síly, stará jako lidstvo samo, se časem proměnila v pověru, ze d'ábel může moc na zemi uplatňovat pouze prostřednictvím lidí - čarodějnic a někdy i čarodějů. Zvláště

² Čerpáno z Wikipedie a ARX Omnia mea mecum porto:

staré ženy bývaly často podezřívány ze spojení s d'áblem. Před uhranutím se venkované bránili rozmanitými praktikami:

- před vrata domu i chlévu se pokládali narypané drny, dřívě, než mohla čarodějnice vstoupit dovnitř, musela všechna stébla přepočítat, což jí trvalo až do rána, kdy její moc pominula
- stavení se kropilo svěcenou vodou, před vrata a na dvůr se zapichovaly pruty a pichlavé trní, aby se čarodějnice poranila, na ochranu před nimi se zapichovaly i vidle a košťata..

Na ochranu před čarodějnicemi se na vyvýšených místech pálily ohně, které jsou v některých krajích (zvláště v Německu) velmi starého původu. Postupem doby se z výročních ohňů stalo "pálení čarodějnic" - mladíci zapalovali košťata a vyhazovali je do výšky, prý proto, aby viděli čarodějnice létající na košťatech v povětrí.

Ochrana úrody a dobytka se zejména soustředila na noc filipojakubskou, kdy se vesničané chránili především proti čarodějnicím, které očarovávaly a tak poškozovaly dobytek i úrodu. V ten den se jednak prováděly pověry na ochranu chléva (zelené větévky na hnojiště, osypání chléva pískem). Jak již bylo řečeno, v ten den se pálil oheň dodnes zvaný čarodějnice. Ochrana úrody a celého hospodářství před neúspěchem, to byl hlavní účel tohoto lidového svátku.

Čarodějnice však nebyly jen zlé., Těch, které znaly tajemství bylin, uměly zahánět nemoci a napravovat zlomeniny si lidé vážili. V některých jazycích dokonce slovo čarodějnice znamenalo "moudrá žena". Bylinkářky - vědmy se vyznaly v tajích přírody. Věděly mnoho o působení rostlin, hub, kamenů, kovů, drahokamů, ale i barev a vůní. Jejich poznatky, někdy zdánlivě nesmyslné a bláznivé, přispěly mnohdy k užitečným vědeckým objevům. A tak stará "přírodní magie" ovlivnila lékařství, chemii, biologii a fyziku. Kromě bab bylinkářek působili jako léčitelé i kováři a jejich manželky. Když kovářovy kleště vytáhly bolavý zub, hned přispěchala kovářka s hojivým obkladem. Ani tyto hodné "čarodějnice" to ale neměly lehké. Většina z nich se ve středověku stala obětí "honu na čarodějnice". Miliony nevinných žen byly odsouzeny a upáleny na hranicích po celé Evropě, ale i v Americe.

Lidé v dřívějších dobách byli pověřiví. Věřili na nějaké stvoření - čarodějnice, které jim mohou ublížit, uškodit, zaklít je... Kde se tedy čarodějnice vzali? Proč vznikl ohromný fenomén – honu na čarodějnice, který zaplavil skoro celou Evropu? K prvním čarodějnickým procesům došlo již v pozdním středověku, ale pronásledování se vystupňovalo až tehdy, když bylo v pozadí čarodějnictví odkryto dílo d'áblov a boj proti němu začal být řízen

Hon na čarodějnice vyprodukoval učení o čarodějnictví- Kladivo na čarodějnice (Malleus maleficarum), které shromažďovalo veškeré podklady a kritéria pro jeho odhalování. Učení vzniklo v jižní Francii, kde proběhly první čarodějnické procesy. Další silné vlny honů byly ve Švýcarsku, západním Německu. Předpokládá se až na 30 000 obětí těchto čarodějnických procesů. Během 16. století se učení o čarodějnicích rozšířilo tak, že v něj věřili téměř všichni lidé.

Čarodějnicím se připisovalo spiknutí s d'áblem. Obžalován z čarodějnictví mohl být každý člověk se špatnou pověstí, jemuž byly přirčeny zlé úmysly. Předpokladem stíhání byl i odpad od Boha. Obžalovávaní byli muži i ženy, ale pak se pronásledovatelé přiklonili spíše k ženám. Proč? Ústřední příčinou byl nepřátelský obraz ženy u teologů a právníků a menší důležitost světa žen.

Této noci se také říká Valpuržina noc. Valpurga byla saskou bohyní (podle některých tvrzení), která byla patronkou čarodějnictví. Jiné tvrzení říká, že jméno Valpurga – Walburga

byla abatýše, která proslula jako ochránkyně před čáry, kouzly a magií. Její svátek nahradil germánský svátek příchodu jara.

Podobný svátek se slaví v mnoha jiných evropských zemích (*Skotsko, Irsko, Wales, Švédsko, Finsko, Polsko, Německo, Rakousko*).

Rok 2003 přinesl ve dnech 13. a 14.6. velmi významnou událost, a to referendum k otázce, zda si občané České republiky přejí členství v Evropské unii. A výsledek referenda? ANO, přejí.

Obecní úřad zřídil elektronickou adresu vidice@email.cz, a základní informace o obci uvedl na internetové stránce www.antee.cz/vidice.

V tomto roce došlo ještě k jedné významné události. Obecní zastupitelstvo vyslovilo souhlas s výstavbou golfového hřiště na pozemcích obklopujících obec Roztěž a dále s přípravou a projednáním projektové dokumentace. Provozovatelem golfového hřiště bude Cassa Serena. Zámek sám přešel do vlastnictví tchajwanského miliardáře Terryho Goua, předsedy správní rady Foxcomu, největšího smluvního výrobce elektroniky na světě, jenž vybudoval dva hlavní výrobní závody v Kutné Hoře a v Pardubicích. Zámek dnes slouží jako jeho soukromá rezidence a evropské sídlo této velké nadnárodní společnosti.

Neopominutelnou novinkou tohoto roku je rozvážení obědů. Tuto pomoc Pečovatelské služby Kutná Hora využívá a oceňuje celkem 5 seniorů z Tuchotic, Nové Lhoty a Karlova. Oběd je v ceně 35,50 Kč a jeho doprava 17,- Kč. Obecní úřad přispívá na dovoz obědů částkou 10,- Kč.

Zpracovala: Zdeňka Havelková, listopad 2009
Fotografie poskytli Miroslav Řehák a Jakub Kmoč